

uitspraak

RECHTBANK ARNHEM

Sector bestuursrecht, enkelvoudige belastingkamer

registratienummer: AWB 11/1456

uitspraak ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
van - 7 FEB. 2012

inzake

....., wonende te eiser,
gemachtigde: P.O. Minczeles CB,

tegen

de inspecteur van de Belastingdienst/Rivierenland, kantoor Gorinchem, verweerder.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft aan eiser met dagtekening 31 december 2010 voor het jaar 2005 een navorderingsaanslag (aanslagnummer:, inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen (hierna: IB/PVV) opgelegd, berekend naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 12.803 en een belastbaar inkomen uit sparen en beleggen van € 1.078. Tevens is bij beschikking € 2.007 aan heffingsrente in rekening gebracht.

Verweerder heeft bij uitspraak op bezwaar van 7 april 2011 de navorderingsaanslag en de beschikking heffingsrente verminderd tot nihil.

Eiser heeft daartegen bij brief van 8 april 2011, ontvangen door de rechtbank Haarlem op 11 april 2011, beroep ingesteld.

Met inachtneming van artikel 6:15 van de Awb heeft rechtbank Haarlem het beroep van eiser op 15 april 2011 doorgezonden naar de rechtbank te Arnhem. De rechtbank Arnhem heeft die brief ontvangen op 18 april 2011.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

Eiser heeft, na daartoe de rechtbank in de gelegenheid te zijn gesteld, schriftelijk gerepliceerd, waarna verweerder schriftelijk heeft gedupliceerd.

Eiser heeft vóór de zitting nadere stukken ingediend. Deze stukken zijn in afschrift verstrekt aan verweerder.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 11 november 2011 te Arnhem. Namens eiser is daar verschenen zijn gemachtigde P.O. Minczeles CB. Namens verweerder zijn verschenen mr. en A. J.

Partijen hebben ter zitting pleitnota's voorgedragen en exemplaren daarvan overgelegd aan de rechtbank en aan de wederpartij. De rechtbank rekent deze pleitnota's tot de gedingstukken.

2. Feiten

Aan eiser is met dagtekening 12 september 2007 een definitieve aanslag IB/PVV voor het jaar 2005 opgelegd (aanslagnummer (.....) 5).

Vervolgens is met dagtekening 12 juni 2008 een navorderingsaanslag over het jaar 2005 opgelegd (aanslagnummer

Eiser heeft op 2 februari 2009 tegen een brief van verweerder van 28 januari 2009 beroep ingesteld bij de rechtbank. Rechtbank Arnhem heeft het beroep van eiser in zijn uitspraak van 19 januari 2010 niet-ontvankelijk verklaard, aangezien de brief van verweerder van 28 januari 2009 volgens de rechtbank niet als uitspraak op bezwaar kon worden aangemerkt.

Eiser heeft op 23 februari 2010 hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van Rechtbank Arnhem.

Bij brief van 7 december 2010 schrijft verweerder onder meer het volgende:

"Uit de gegevens van de voorlopige aanslag, gedateerd op 15 september 2006, blijkt dat € 28.500 voorheffing inzake loonheffing en € 400 aan dividendbelasting is verrekend (in casu heeft de heer € 27.062 incl. heffingsrente ontvangen). Deze voorlopige aanslag is opgelegd op basis van door de heer, dan wel zijn boekhouder, verstrekte geschatte gegevens. Volgens de aangifte is echter slechts € 16.287 aan loonheffing en € 60 aan dividendbelasting ingehouden over het jaar 2005.

Indien het Hof inderdaad overgaat tot vernietiging van de definitieve aanslag, dan is er ten onrechte rekening gehouden met te hoge voorheffingen en heeft een te hoge teruggaaf plaatsgevonden. Volgens artikel 16 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen kan de inspecteur de hierdoor te weinig gegeven belasting navorderen.

Nu er geen uitstel voor het indienen van de aangifte is verleend, eindigt de termijn voor het opleggen van een navorderingsaanslag op 31 december 2010.

Ik ben dan ook van plan, vooruitlopend op de uitspraak van het Gerechtshof, een navorderingsaanslag op te leggen voor 31 december 2010 teneinde de belangen van de Belastingdienst veilig te stellen.

De navorderingsaanslag wordt, afhankelijk van de uitspraak van het Gerechtshof, terecht of onterecht opgelegd. Indien het Gerechtshof beslist dat de definitieve aanslag vernietigd dient te worden, dan is de navordering terecht opgelegd. Beslist het Gerechtshof dat de definitieve aanslag in stand dient te blijven, dan is de navorderingsaanslag ten onrechte opgelegd. U dient, ter behoud van uw rechten, in beide situaties bezwaar te maken tegen de navorderingsaanslag. Deze omslachtige gang van zaken en voor de heer hiermede gepaard gaande kosten kunnen worden voorkomen door verlenging van de navorderingstermijn."

Bij brief van 21 december 2010 schrijft de gemachtigde van eiser het volgende:

"In antwoord op uw schrijven d.d. 7 december en 17 december 2010 bericht ik u dat ik voor zover ik kan nagaan geen (rechts-)regels heb overtreden, noch dat ik me niet gehouden heb aan (wettelijke) verplichtingen. Voor het overige heb ik van de inhoud van deze brieven voor kennisgeving aangenomen."

Verweerder heeft met dagtekening 31 december 2010 een navorderingsaanslag (aanslagnummergelegd.

Eiser heeft hiertegen bij brief van 7 januari 2011 bezwaar gemaakt.

Hof Arnhem heeft bij uitspraak van 3 februari 2011 geoordeeld dat het beroep van eiser van 2 februari 2009 ten onrechte niet ontvankelijk is verklaard door de rechtbank, zodat het hoger beroep van eiser gegrond is. Hof Arnhem geeft in de uitspraak onder meer het volgende aan: "4.12. Het Hof overweegt ten overvloede dat hiermee geen oordeel is gegeven omtrent de (toelaatbaarheid van de) navorderingsaanslag. De belastingaanslag staat in onderhavige procedure niet ter discussie. (...)

Slotsom

4.15. Gelet op het vorenoverwogene moet het hoger beroep van belanghebbende gegrond worden verklaard. Ter voorlichting aan belanghebbende merkt het Hof op dat de uitspraak van de Rechtbank om procedurele redenen wordt vernietigd, maar dat belanghebbende inhoudelijk geen gelijk krijgt."

Bij brief van 28 maart 2011 stuurt de gemachtigde van eiser een ingebrekestelling op grond van artikel 4:17 van de Awb aan verweerder wegens het niet tijdig doen van uitspraak op bezwaar.

In reactie hierop schrijft verweerder op 5 april 2011 onder meer het volgende:

"Ik heb niet eerder uitspraak op bezwaar gedaan tegen de H.58 gedaan vanwege de mogelijkheid tot het instellen van beroep in cassatie tegen de uitspraak van het Gerechtshof betreffende de definitieve aanslag.

U heeft mij vanochtend echter telefonisch medegedeeld dat geen cassatieberoep is ingesteld tegen de uitspraak van Gerechtshof Arnhem van 1 februari 2011 betreffende de definitieve aanslag inkomstenbelasting 2005. Dit betekent dat de definitieve aanslag onherroepelijk is komen vast te staan. Daarom heb ik zojuist opdracht gegeven tot vernietiging van de H.58. De formele uitspraak op het bezwaar wordt binnen enkele dagen aan u verzonden."

Bij uitspraak op bezwaar van 7 april 2011 heeft verweerder de onderhavige navorderingsaanslag (aanslagnummer 0.....) vernietigt. Verweerder heeft daarbij geen proceskostenvergoeding voor de bezwaarfase aan eiser toegekend.

Hiertegen heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank.

3. Geschil

In geschil is of eiser recht heeft op een proceskostenvergoeding in de bezwaarfase. Meer in bijzonder is in geschil of eiser recht heeft op een integrale proceskostenvergoeding.

Partijen doen hun standpunten steunen op de gronden die daartoe door hen zijn aangevoerd in de van hen afkomstige stukken.

4. Beoordeling van het geschil

Ten aanzien van het horen

Voor zover al sprake zou zijn van schending van de hoorplicht, ziet de rechtbank geen aanleiding voor terugwijzing van de zaak naar verweerder nu partijen ter zitting hebben aangegeven daar geen prijs op te stellen. De rechtbank zal daarom overgaan tot een inhoudelijke beoordeling van het beroep.

Ten aanzien van de integrale proceskostenvergoeding

Artikel 7:15 van de Awb bepaalt dat de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend worden vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Artikel 2, derde lid, van het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: het Besluit) bepaalt dat in bijzondere omstandigheden van de forfaitair bepaalde bedragen voor een proceskostenvergoeding kan worden afgeweken.

Er is sprake van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 2, derde lid, van het Besluit, indien de Inspecteur het verwijt treft dat hij een uitspraak doet of deze in rechte handhaaft, terwijl op dat moment duidelijk is dat die uitspraak in een daartegen in te stellen of ingestelde procedure geen stand zal houden (Hoge Raad 13 april 2007, nr. 41 235, BNB 2007/260, LJN: BA2802). Ook als de inspecteur in verregaande mate onzorgvuldig heeft gehandeld kan aanleiding bestaan om, alle omstandigheden van het geval in aanmerking nemend, af te wijken van de forfaitaire vergoeding van het Besluit (Hoge Raad 4 februari 2011, nr. 09/02123, LJN: BP2975).

De rechtbank is van oordeel dat van bijzondere omstandigheden, als bedoeld in artikel 2, derde lid, van het Besluit, in dit geval geen sprake is. Verweerder heeft ter behoud van rechten met dagtekening 31 december 2010 een tweede navorderingsaanslag (H58) opgelegd. Nu de vraag of deze tweede navorderingsaanslag (H58) al dan niet terecht zou zijn opgelegd afhankelijk was van de uitkomst van uitspraak van Hof Arnhem van 3 februari 2011, kan niet worden gezegd dat op voorhand reeds duidelijk was dat de tweede navorderingsaanslag (H58) geen stand zou houden.

De omstandigheid dat verweerder ter behoud van rechten – mede als gevolg van de handelwijze van eiser gedurende de bezwaarfase – een tweede navorderingsaanslag heeft opgelegd, brengt niet met zich dat sprake is van een situatie waarin verweerder in verregaande mate onzorgvuldig heeft gehandeld.

Uit het voorgaande volgt dat er geen reden is voor het toekennen van een integrale proceskostenvergoeding.

Anders dan verweerder is de rechtbank van oordeel dat eiser wel in aanmerking komt voor een forfaitaire proceskostenvergoeding. De noodzaak om bezwaar in te stellen vloeide niet uitsluitend voort uit de handelwijze van eiser. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat de keuze om ter behoud van rechten een tweede navorderingsaanslag op te leggen bij

verweerder lag en in zoverre dus niet voortvloeide uit de handelwijze van eiser. Bovendien kan eiser niet worden verplicht om akkoord te gaan met een verlenging van de navorderingstermijn. Nu het bezwaar van eiser gegrond is verklaard en de tweede navorderingsaanslag is vernietigd, had verweerder voor de in de bezwaarfase beroepsmatig verleende rechtsbijstand een forfaitaire proceskostenvergoeding moeten toekennen.

De rechtbank stelt de vergoeding voor de kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand in de bezwaarfase vast op € 218 (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift met een waarde per punt van € 218 en een wegingsfactor 1).

Gelet op het voorgaande dient het beroep gegrond te worden verklaard.

5. Proceskosten

De rechtbank vindt aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vastgesteld op € 1.092,50 (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 0,5 punt voor het indienen van een conclusie van repliek, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 437 en een wegingsfactor 1). Van overige voor vergoeding in aanmerking komende kosten is de rechtbank niet gebleken.

6. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de uitspraak op bezwaar voor zover deze betrekking heeft op de proceskostenvergoeding;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten inzake het bezwaar ten bedrage van € 218;
- bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde gedeelte van de uitspraak op bezwaar;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten inzake het beroep ten bedrage van € 1.092,50;
- gelast dat verweerder het door eiser betaalde griffierecht van € 41 vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.H.W. Bodt, rechter, in tegenwoordigheid van mr. G. Schokker, griffier.

De griffier,

De rechter,

De rechter is verhinderd deze uitspraak te ondertekenen.

- 7 FEB. 2012

Uitgesproken in het openbaar op:

Afschrift aangetekend verzonden aan partijen op:

- 7 FEB. 2012

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na de verzenddatum hoger beroep instellen bij het gerechtshof te Arnhem (belastingkamer), Postbus 9030, 6800 EM Arnhem.

Bij het instellen van hoger beroep dient het volgende in acht te worden genomen:

- 1 - bij het beroepschrift wordt een afschrift van deze uitspraak overgelegd;*
- 2 - het beroepschrift moet ondertekend zijn en ten minste het volgende vermelden:*
 - a. de naam en het adres van de indiener;*
 - b. een dagtekening;*
 - c. een omschrijving van de uitspraak waartegen het hoger beroep is ingesteld;*
 - d. de gronden van het hoger beroep.*

Voor fotocopie conform

De Griffier van de
Rechtbank Arnhem